

ת"פ 63294/10 - מדינת ישראל נגד אסמאעיל אזרגא

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 63294-10 מדינת ישראל נ' אזרגא

כבוד השופט גיא אבןן

לפני:

מדינת ישראל

הנאשיה:

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נ ג ז

אסמאעיל אזרגא

הנאשם:

עו"ד שחר יורי

בשם המאשיה:

עו"ד נעמה שגיא ריכמן

בשם הנאשם:

זכור דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאותו בכתב אישום מתוקן בשני אישומים של הסעת שלושה תושבים זרים או יותר, לפי סעיף 12א(ג)(1)(ב) לחוק הכניסה לישראל, תש"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל). ברקע - הנאשם הוא בעליים ומנהל של חברת "רובה טוילם והסעות בעמ" (להלן: החברה), ובשל רישון נהיגה באוטובוס. אישום מס' 1: ביום 26.10.2026 בשעה 05:39 הסיע הנאשם באוטובוס בכביש מס' 57 - שישה עשר שוהים בלתי חוקיים (תושבי שטח הרשות הפלסטינית שלא קיבלו היתר כניסה לישראל), אולם אסף לאחר שנכנסו לthur שטח מדינת ישראל מנוקודה הסמוכה למחסום. אישום מס' 2: ביום 5.10.2020 בשעה 14:06 הסיע הנאשם באוטובוס בכביש מס' 57 - שבעה עשר שוהים בלתי חוקיים, כנגד תשלום בסך 500 ₪. ראו לציון כי העובדה שהנאשם שימש כבעליים של החברה ומנהלה לא נרשמה בכתב האישום, ונשמעה מפני ההגנה בשלב הטיעונים לעונש (כמו גם בתסקיר ובחוויות הדעת שהוגשו).

2. בהמשך להודיעתו ובהתקام להסדר בין הצדדים, ועל רקע הטענה כי הנאשם מלאוה על ידי שירות המבחן בהליך המעצר, וכי הוא משולב במקביל בהליך טיפול רפואי, הופנה הנאשם לקבלת תסקير מבנן (פרוטוקול מיום 19.10.21). לאחר שהתקבל תסקיר וועבר לדין, ביקשה הגנה, בהסכמה המאשיה, להפנות את הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות. כך נעשה, תוך שבית המשפט הבוחר כי אין בכך משום הבעת עמדה באשר לتواצת ההליך, או כדי לטעת ציפיות בלבו של מי מהצדדים (החלטה מיום 6.9.22). כן הודיעה הגנה כי לקרה ישיבת הטיעונים לעונש הוכנה חוות דעת פסיכואנאליטית בעניינו של הנאשם, שהעתק ממנו הוועדר מבעוד מועד למאשיה (בקשה והחלטה

עמוד 1

מיום 21.8.22). לאחר שהדיון נדחה מספר פעמים על רקע בקשותיה של ההגנה, התקיימה ישיבת הטיעונים לעונש ביום 2.11.22.

3. עיקרי התסקיר: הנאשם בן 50, נשוי ואב ל-5 ילדים 6-19, עובד עצמאי ובעלם של חברות הייעדים מזה כ-18 שנה. הוא החלים 12 שנים לימוד, כשבמקביל ללימודיו בבית הספר עבר בעבודות מזדמנות על מנת לסייע בפרנסתה של משפחתו שהיתה נתונה במצבה כלכלית. לאחר מכן עבד כ-10 שנים כנהג שכיר, עד שנת 2004, אז הקים את החברה שבבעלותו. הנאשם השתתף בקבוצה טיפולית שבוצעת במסגרת שירות המבחן, שם התאפשר לו להתמודד באופן ביקורתי עם התנהלותו שהובילה לביצוע העבירות. הוא ביטה במידה בוגרת ורצינית, וניכר כי חוויתו את הליך המעצר באופן מוחשי ומרטיע. כן השתתף הנאשם בטיפול רפואי במרכז "מחברים", שם הגיע בקביעות לפגישות, שיתף מעולמו הפנימי, וניכר שינוי בתפישותיו הנוקשות ובאפשרותו להיתר מהליך טיפול, על מנת להזות מצבו סיכון, להפחית מצוקה רגשית, ולהימנע מהישנות התנהגות עברינית. אשר לכתב האישום - הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והכיר במשמעותם. לטענתו, ביצע את העבירות על רקע משבר הקורונה שהשפיע לרעה על עסיקיו, ומתוך ניסיון למצוא מזוז למצבו הכספי הרעוע. הוא הביע חרטה, התיחס לתחושים השפלה ואכזבה אל מול משפחתו ולידיו, ולמאומים שהשקייע במהלך התקופה שהחלפה מאז הגיע כתוב האישום, הן בטיפול קבוצתי בשירות המבחן, והן בטיפול אליו פנה באופן רפואי. קצין המבחן התרשם מן הנאשם כמו שפעל כל חייו באופן נורטטיבי, מודע לנסיבות שעמדו ברקע למשעו, ומביע חרטה. על רקע נתונים אלו, ובהתאם נוכנותו ורצוינו להמשיך בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, המליץ להעמידו בצו מבחן לשך שנה כדי לשלו בו טיפול קבוצתי, לצד הטלת מאסר על-תנאי לתקופה משמעותית, כזה שהוועה עבورو גבול חיצוני ומרטיע.

4. תמצית חוו"ד פסיכוסוציאלית מאת ד"ר גILI תמיר (להלן: חווות הדעת): חווות הדעת מבוססת על ראיון קליני שנערך עם הנאשם, ועל הליך טיפול שuber במרכז "מחברים" שבניהולה המקצועי של ד"ר תמיר - מרכז לטיפול ושיקום עצורים, אסירים ונורער בסיכון (להלן: המרכז), וכן על אוסף מסמכים המפורט בעמ' 3 לחווות הדעת (כתב אישום מתוקן, תסקרי מעצר, תס Kirby לעונש, תדף מרשם פלילי ומכתבי המלצה). נסקרים הרקע המשפטי של הנאשם - אביו ריצה עונש מאסר ממושך בגין עבירה רצח, ממנו שוחרר וחזר לחיק משפטו כשהナンאשם היה בן 12. ניכר כי חזרתו של האב הביתה נחוותה כאירוע משברי, וכי דזוקה החימם בהיעדרו זכרים לנאים כתובים יותר. הנאשם תיאר ילדות בעוני, בצד אם חזקה וחרוצה שעבדה שעות רבות כדי להתמודד לבדה עם הקשיים. לאחר שבו של האב הביתה נתגלו קונגפליקטים ואליםות שהפעיל האב כלפי וclf אחיו. בגיל 17 יצא הנאשם לעבודה בחקלאות, על מנת לסייע בפרנסת המשפחה. כשהיה בן 30 נפצע אביו בתאונת, ומאז קיבל על עצמו את האחריות לפרנס את משפחתו המורחבת, לרבות נשותו הננספות של אביו. הנאשם הקים, כאמור, משפחה משלו, והוא משקיע לדבריו מושבים רגשיים בגידול ילדיו על מנת להקנות להם יכולות מיטיבה. אשר לרקע התעסוקתי, הנאשם תיאר את החברה המצלילה שהקים, אשר החזיקה בשיאו צי של שמונה אוטובוסים, זכתה בחוזים משמעותיים וארוכי טווח עם גופים מוסדיים, ומשמשת קבן משנה של חברות הייעדים גדלות. לדבריו, בתקופת הקורונה הופסקה העבודה כמעט כולם כשישה חודשים. בעקבות ההשבתת ההפוכה של העסק ועל רקע הוצאות שוטפות גבוהות, כמו גם חובות שהצטברו בעקבות הלוואר שנטל, פנה הנאשם לחפש אפיקי הכנסתה חלופים. הנאשם של קיומן של בעיות רפואיות או نفسיות, ושלל שימוש בסמים ואלכוהול או מעורבות בהימורים.

ה הנאשם פנה בחודש מרץ 2021 לטיפול במרכז, והחל להיפגש בקביעות עם עובדת סוציאלית. הוא הגיע

בקביעות לפגישות, שיתף בהרחה מעולם הפנימי ובקשייו, והבע מוטיבציה להמשך טיפול. במקביל השתלב בטיפול קבוצתי בשירות המבחן. ד"ר תמייר מסרה כי בתבילה נתה הנאם להתנגד לאישומים, והסביר כי فعل מתוך צורר הישרדיות להתמודד עם מצוקתו הכלכלית. בהמשך "הפגן גמישות מחשבתייה", הבין את החומרה שבמעשיו ואת הסיכון הגלום בהם, והבע חרטה. ד"ר תמייר התרשמה כי במועד ביצוע העבירות הגיע לשיאו המתח הנפשי בו היה נתון הנאם, בעיקרו בשל החשש מפני קרייסטו של מפעל חיו. לשיטתה, התנהגותו זו חריגה לאורחות חייו הנורמטיביים ולתפקידו התקין במישור האישי, המשפחתי והתעסוקתי. הנאם תיאר כי התובנות שרכש ממשותו אותו לחינוך ילדיו ואחיו לצית לחוק, וד"ר תמייר התרשמה מכנות דבריו ומנטילת אחריות של ממש. להערכתה, ביום נשק מהנאם סיכן נמור, והוא זקוק להמשך ליווי וטיפול שיחזקו את הליך השיקום, לצד המשך עיבוד עברו וילדותו המורכבת. ד"ר תמייר סבורה כי גזרת עונש מאסר תביא לנסיגה במצבו של הנאם, ותפגע בהליך השיקומי שעבר בהצלחה, ומשכך המיליצה על ענישה שיקומית, מבליל פגוע ברישוּון הנהiga של הנאם.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

5. המשימה הגישה את גילוּן הרישום הפלילי של הנאם (עת/1), ממנו עולה כי לחובתו של הנאם הליך שהסתיים ביום 18.10.2018 ללא הרשעה, בצו של"צ ופיקוי לנפגע העבירה, בגין עבירות תקיפה.

ד"ר תמייר העידה מטעם ההגנה. עיקרי דבריה מפורטים בחווות דעתה, ולא אחזור עליהם. לשאלה כיצד ניתן ליישב את מעשיו של הנאם, הטענות בדבר הרקע הנורטטיבי שלו, והליך השיקום, עם העובדה ששנתנים בלבד קודם לביצוע העבירות קיבל הזדמנויות פז וסיים הליך פלילי ללא הרשעה, השיבה כי הנسبות שונות. שם מדובר באירוע אלימים וכיון מדובר במצוקה כלכלית. עוד ביקשה להפנות לקשר התרבותי והחברתי של הנאם, כמו שאנו מופס את השורדים הללו חוקים כאנושם מסוימים או שונים ממוני, ولكن לא חוות את מעשיו ככאלו שמסכנים את החברה. היא ביקשה להoir בזרקorum את מרכיבות ההליך הטיפולי, שבדצם הכרה בנסיבותם של מעשייו, דרש יכולת התמודדות פנימית, ומסוגלוֹת לקבל עזרה בכלל, ומנסים בפרט. נוסף על חוות הדעת הוגשו באמצעות ד"ר תמייר אסופה החלטות במסגרת התקבלה חוות דעתה, לעיתים בניגוד לעמדת שירות המבחן (ענ/2).

כן העיד לטובה הנאם מר מוחמד עמאра, עובד שכיר של הנאם המועסק בחברה מאז שנת 2019 כקצין בטיחות, והעד על עבודתם המשותפת. לשאלת בית המשפט סיפר כי החברה הנמצאת בעלותו של הנאם מחזיקה צי של לפחות 10 כלי רכב, מרביתם אוטובוסים גדולים, 10 נהגים, ועובדים נוספים. החברה עוסקת בהסעות תלמידים, טווילים, הסעות מיוחדות לרשות מקומות שונות, ופעלת עם גופים נוספים. מר עמאра העיד על מקצועיותו של הנאם בעבודתו, ואופן עמידתו בכל דרישות הבטיחות. הוא סיפר גם על תפקידו המרשים של הנאם כאב דואג לילדים, כמו שמספרנס את משפחתו המורחת. כשהתבקש לספר כיצד תשפייע שלילת רישוּון הנהiga של הנאם על החברה, הסביר כי לנוכח העובדה שהנאם משתמש כמנהל המקצועני של החברה, הרי שלילת רישוּון תביא לחוסר אפשרות לחדר מחדש הפעלה של כל הרכב, ולהשבתיהם. לשאלת בית המשפט האם יכולה להעסיק מנהל מקצועי שאינו הבעלים אלא עובד שכיר, השיב בחויב.

6. ב"כ המשימה סקרה את נסיבות מעשו של הנאם; עמדה על כך שמדובר בשני אירועים שבוצעו בהפרש

זמןימם של שלושה שבועות; על הכמות הגדולה של השוהים הלא חוקיים שהסיע הנאשם, ובהתאם על פוטנציאל הסיכון שנשקל מינם; על כך שמדובר בעבירה מתוכננת מראש; בהסעה מסחרית באוטובוס, להבדיל מהסעה פרטית. היא הפנתה לפסיקה ולדרישת החוקק להחמיר בענישה, כפי שקיבלה בתיו תיקון מס' 29 לחוק הכנסה לישראל (להלן: תיקון 29), וביקשה לקבוע מתחם ענישה בין 12-28 חודשים אחד מהאישומים. בבחינת נסיבותו של הנאשם عمده לחובתו על כך שמעל בהזדמנות שניתנה לו בהליך שהסתיים ללא הרשות כשתיים עובר לביצוע העבירות. היא לא התעלמה מהטיפול שעבר השירות המבחן ובמסגרת פרטית, אלא שלשיתה, אין לראות בו משום שיקום הצדיק חריגה לקולה מהמתחם הראו, ודבריה: "המילה "שייקום" הפכה להיות מילת קסם בהליך הפלילי... שירות המבחן, וגם המטפלת ד"ר גILI תמיר, אמרה שמדובר באדם שמנהל אורח חיים נורטטיבי, יש לו רקי מרכיב כמו נאשימים שבאים בפני בית המשפט. אין נסיבות חיים יוצאות דופן, מבלתי לזלזל בהמה שעבר הנאשם בחיו". הנאשם לא סובל מבעיה כלשהי שמצויצה טיפול ממשועוטי כגון בעיה نفسית, התמכרות כלשהי שהובילו אותו לביצוע העבירות... הנאשם הגיע לטיפול, כך עולה מהتسקר, כדי להתמודד עם הקשיים שחוווה במסגרת התקיק זהה, בתמודדות עם ההליך הפלילי... העובה שהיום הנאשם אולי מבין קצת יותר את המנייע שהביא אותו לביצוע העבירות כדי שהעידה העודה היום, לא מהווע טיפול ממשועוטי הצדיק חריגה לקולה ממתחמי העונש המקובלים. העובה כי העבירות בוצעו על רקע מצוקה כלכלית, לטעמו לא נסיבה לצריכה לבוא לטובתו של הנאשם אלא לחומרה". בסיכון דבירה ביקשה ב"כ המשימה לגוזר את עונשו של הנאשם בתחום המתחמים המצטברים אותם ביקשה לקבוע, קרי, לעונש שלא יפחית משרותם מאסר בפועל, בתוספת מאסר על-תנאי מרთיע, קנס גבוה שלא יפחית מסך של 20,000 ₪ בהתחשב בעונש המזערני הקבוע בחוק הכנסה לישראל, ופסילת רישון נהיגה ממושכת בפועל, לצד פסילה על-תנאי.

7. ב"כ הנאשם אשר עשתה כל שלאל ידה לטובת מרשה, ביקשה מבית המשפט לאמץ את המלצותיהם של שירות המבחן וד"ר תמיר, ולגוזר על הנאשם ענישה שייקומית. אשר לנסיבות ביצוע העבירה - מטרת הנסיעות, כך לדבריה, הסעת פועלם לאתרי עבודה בבניין בסביבת נתניה. הנאשם הסיע את השוהים הלא חוקיים לאחר שנכנסו לשטח המדינה. הוא לא ביצע עבירות נוספות, לא ברוח מהשutrרים, והתוודה מיד על מעשי. ב"כ הנאשם ביקשה להבחן בין נסיבות מעשי של הנאשם לבין פסקי הדין שהוגשו על ידי המשימה, והגישה מצדיה פסקי דין הממחישים את הענישה הנוגגת לשיטתה. היא ביקשה לקבוע מתחם עונש יחיד, בהינתן שמדובר בשתי עבירות דומות בסמיכות של זמן ומקום, ועתה לקבוע אותו בין מספר מצומצם של חודשי מאסר שניtan לרצות בעבודות שירות, בין 12 חודשים מאסר בפועל. בהגנותה הודתה בכך שבהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, העונש ההולם את מעשו של הנאשם הוא מאסר ממש בפועל, אלא שלשיתה יש מקום לחרוג מכך על רקע נסיבות היוצאות מגדר الرجل (פר' עמ' 31 ש' 14-18).

ב"כ הנאשם عمده על נסיבותו האישיות והמשפחתיות של הנאשם כפי שעלו בתסקיר ובחוות הדעת: גדייתו בהיעדר דמות אב; האופן בו נטל על עצמו את תפקיד המפrens; יצא לעבודה בגין צער ובמקביל הצליח להשלים 12 שנים לימוד; הגם שעלול היה להתדרדר לחיים עבריניים בשולי החברה, בחר לחיות חיים נורטטיבים; הקים עסק לתפארת המנהל חוק, ומפרנס את משפחתו המורחת. הוגש אסופה מכתבי המלצה מגופים ומוסדות עם עובד הנאשם ומכتب מראה החשבון של החברה (ענ/3), מכתבים מראש עיריית טيبة (ענ/4) ומכتب המלצה מרס"ן (במיל') שADIO גריפאת, מפקד מרחב דיזי צפון בצה"ל, אשר עמד על תרומתו של הנאשם בעידוד אוכלוסית בני המיעוטים להתגיים לצה"ל (ענ/6). ב"כ הנאשם ביקשה ליתן משקל מוגבר לנסיבות ביצוע העבירות, על רקע תקופת הקורונה וஸבר שחוווה הנאשם בשל כך, כשהעבדתו בעסק הושבתה לחודשים רבים, עד כי "חש שהחבל הולך ומתהדק סיבב צווארו". לדבריה, בנויגוד לטענת המשימה, אין מקום להתחשב בהליך הקודם שהסתיים ללא הרשות, שכן באותו

מקרה לא עבר הנאשם הליך טיפול. בעקבות מעשיו של הנאשם מושא כתוב האישום ושפֵל המדרגה אליו הגיע, "הוא מצא בתוכו את הכוחות הנפשיים ותעצומות הנפש לקחת את עצמו בידים, ולטפל בעצמו מיזמתו ומרצונו החופשי, דבר שיש לברך עליו ולעוזד". ב"כ הנאשם עמדה על התובנות אליהן הגיע הנאשם בעקבות הטיפול, הכלים שרכש, ויכולתו להתמודד עתה באופן מיטבי עם מצביו דחק. הנאשם הודה במינויו לו, קיבל אחריות מלאה על מעשיו, השתקם. הוא היה נתון במעצר בית מלא משך חמישה ימיים, ולאחר מכן הוקלו התנאים בהדרגה עד שלבסוף הוסרו כליל. היה הפנה לעדות האופי של קצין הבטיחות, לפעילותה הנורומטיבית של החברה שבבעלותו וניהולו של הנאשם, ולនזק שייגרם לו ולמשפחהו, וכן לעובדי החברה ומשפחותיהם, ככל שה הנאשם יידין לעונש מאסר בפועל, או אם ישיל רישיון הנהיגה שלו. ב"כ הנאשם הגיע מסמך רפואי באשר לאחלה מנשאותו של אביו הנאשם, ותג חניה לנכה שהוקנה לאחלה מהחוותיו (עב/5), והוא פגעה כי הנאשם תומך כלכלית בשני ילדיו הקטנים של אחיו שנרגג מכדור תועה. על מנת ללמוד על מזוקתו הכלכלית של הנאשם, הגיע אסמכתא בדבר התראה מהבנק על צו יעיקול מנהלי של רשות המס בגין חוב בסך כ-28,000 ₪ (עב/7). באשר לפגיעה פוטנציאלית בגין, عمده על סמכותו של משרד הרישי לשולות את רישיונו של הנאשם לנוהג באוטובוס כתוצאה מהרשעתו בדיון. בסיכוןו של דיון בקשה, כאמור, לחזור לקולה מהמתחים ולאמצ את המלצה שירות המבחן. לחלוין, ביקש לגוזר את עונשו של הנאשם בתחום המבחן, למספר וחודשי מאסר שירותו בעבודות שירות, על מנת שלא לפגוע בסיכוי שיקומו. כן ביקש להתחשב בתקופות בהן בשל מנהלית רישון הנהיגה של הנאשם (30 ימים ו-60 ימים), ולהימנע מפסיקת נספפת, כמו גם מגזרת קנס כספי.

ה הנאשם בדברו לעונש הודה במעשהיו, הכיר בחומרתם, סיפר כי ביצע אותם בשל מצוקה כלכלית, כשmenoona אוטובוסים ניצבו מושבתים בחצר ביתו. לדבריו, למד טיפול כי עליו לחשוב לפני שהוא פונה בדרך הקלה.

דין

מתחים עונש כולל או מתחמים נפרדים

8. בהתאם להוראת סעיף 40ג לחוק העונשין, תש"ז-1977 ול"מבחן הקשר הדוק" שנקבע בע"פ 4910/13 אהמד בני ג'ابر נ' מדינת ישראל (29.10.2014), יש לבחון האם מעשיו של הנאשם מהווים חלק ממסתכת עברינית אחת, שאז יקבע מתחם אחד הכלול בחובו את מלאו האירועים בגינם הורשע, שמא מדובר באירועים שונים המצדיקים קביעת מתחמי עונשה נפרדים. מן העבר האחד, המדבר באירועים דומים, כשבשני המקרים אסף הנאשם שוהים בלתי חוקיים בקרבת המחסום, לאחר שנכנסו לשטח המדינה, והסיעם באוטובוס בכיוון מרכז הארץ. שני המקרים נהג הנאשם באוטובוס השיר לחברת שבבעלותו ובניהולו, ובשניים המדבר בנסיבות גדולה של שוהים בלתי חוקיים (16 באישום הראשוני, 17 באישום השני). מנגד, גם לשיטתו של הנאשם, הגם שהឧירות בוצעו לאחר תכנון, אין הדברו בתוכנית עברינית סדרה ובמעשיהם בעלי קשר ישיר ביניהם, כי אם במקרה שבוצעו על רקע מצוקה כלכלית. זהותם של השוהים הלא חוקיים שונה, והגם שברוי כי המעשים בוצעו בתמורה לבצע כסף, רק באישום השני הצביע על כך המשימה מפורשת. מכאן, כל אחד מהאישומים ראוי להתייחסות נפרדת ולקביעת מתחם עצמאי. למען הסר ספק, אין בקביעה זו כדי להחמיר בעונשו של הנאשם, שכן אילו מצאתי לקבע מתחם עונש משותף, היה זה כולל בחובו את שני האישומים, ובורי כי היה חמור במידה ניכרת מכל אחד מתחמי הנפרדים.

קביעת המתחמים

עמוד 5

9. הסעטם של תושבים זרים שאין בידיהם אישור שהייה ועובדת בישראל, מהוות פגיעה בזכותו של המדינה לקבע את הבאים בשעריה, אך חמור מכך, עלולה לסכן באופן ממשי את שלומו של הציבור וביתחוננו. עניינו מדובר בנאש שחשיע בכל אחד מהאישומים כמות גדולה מאוד של שוים בלתי חוקיים, במידה המקינה משנה חומרה למשיו, ומצימה عشرות מונים את פוטנציאל הנזק הגלום בהם. בית המשפט מחויב להתחשב בהוראותו המפורשת של המחוקק, אשר מצא פעמיים אחר פעם להחמיר בעונש הראיי בנסיבות אלו, עד כדי הכפלת העונש המרבי שכגד העבירה, והעמדתו על ארבע שנים מאסר. כך, בתיקון מס' 13 לחוק הכניסה לישראל (מיום 23.3.2010) קבע המחוקק כי הסעת שישה שוים בלתי חוקיים או יותר תהווה נסיבה חמירה, המצדיקה גזרת עונש מאסר מרבי למשך שלוש שנים (במקום שנתיים לעבירה הבסיסית). בתיקון מס' 29 (מיום 8.3.18) החמיר המחוקק פעם נוספת וקבע כי הסעת שלושה שוים בלתי חוקיים או יותר (למעט בני משפחתו של הנאש) מצדיקה גזרת עונש מאסר מרבי בארבע שנים.

התנהגו של הנאשם בכל אחד משני האירועים מקיים חומרה יתרה. ראשית, כמות השוהים הלא חוקיים, אשר משפיעה במישרין על פוטנציאל הנזק והסיכון לציבור. שנית, מדובר באירועים מתוכננים, לא אירוע של איסוף נסעים מזדינים. אנו למדים זאת הן מדובר שמו של הנאשם המוקדם בהן בוצעו המעשים, שבורי כי אין מדובר במילוי של מקורה למקומות, כי אם במילוי שהגיע לשם במקוון. שלישיית, הנאשם עשה שימוש לרעה באוטובוס המשמש אותו ברגיל לעבודתו, ובירישון הנהיגה באוטובוס שניית לו על ידי מדינת ישראל, על מנת לבצע עבירות חמורות הפגעות במישרין במדינה ובתושביה. רביעית, הנאשם עשה שימוש בשני אוטובוסים (שונים) השייכים לחברת שבבעלותו ובניהולו. חמישית, המנע מעשיים - מצוקה כלכלית, לבטח איננו מהווים שיקול לזכותו, אלא מחזק את התובנה שה הנאשם ביצע את מעשיו לאחר שיקול דעת, והעדיף את טובתו האישית תוך גרים סיכון ממשמעותי לציבור. שישיית, הנאשם גבה כסף מהנוסעים, משמע, ביצע מעשה עבירה מובהק בכיסות של נהגה מסחרית באוטובוס המשמש את החברה שבבעלותו. שביעית, ביקש הנאשם להקל בעונשו בשל כך שלא הכנס את השוהים הלא חוקיים לישראל, אלא רק" הסיעם בתוך שטח המדינה, אין בה מאומה. אילו נהג באוטובוס דרך המחסום, ברி כי נסעיו היו נבדקים ומעוכבים. הנאשם אסף את נסעיו בסמוך לנקודה בה חצץ את הגדר באופן אסור, והובילם עמוק לתוך שטח המדינה. בהיעדר ובහיעדר אחרים כמותו, לא היה אפשרות של שוהים בלתי חוקיים למש את תוכניותיהם העבראיות, בין אם מדובר בעבירה בישראל בנגד לחוק, ובין אם מדובר חיללה, ביצוע עבירות חמורות יותר, עד כדי פיגועים בנפש.

10. ב"כ הצדדים הפנו לפסקי דין לتمיכה בעמדתן העונשית. נתחיל במאשמה:

ע"פ 2789/13 מדינת ישראל נ' זין חמד (4.8.13, להלן: עניין חמד). המערער הורשע בסיכון חי אדם בمزيد בנסיבות תחבורה ובהסתע 25 שוהים בלתי חוקיים, ונדון בבית המשפט המחוזי ל-13 חודשים בפועל. בית המשפט העליון החמיר בעונש ל-20 חודשים בפועל, לאחר שקבע כי המתחמים שנקבעו בבית המשפט המחוזי מקלים יתר על המידה, וכן גם התוצאה העונשית. נקבע כי העבירה של סיכון חי אדם בנסיבות הצדיקה קביעה מתחם בין 15-30 חודשים מאסר, ואילו עבירות ההסעה הצדיקה מתחם בין 5-15 חודשים מאסר.

על"ג (מרכז-lod) 20-12-8462 סביתאן נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 31.1.21, להלן: עניין סביתאן). המערער הורשע בהתאם להודאות בהסתע 41 שהוים בלתי חוקיים בארגז של משאית בה נהג ללא רישיון נהיגה מתאים וללא ביטוח, ונדון בבית משפט השלום לשנתים מאסר בפועל, שנה מאסר על-תנאי, קנס בסך 10,000 ₪, ופסילת

רישון הנהיגה למשך 30 חודשים בפועל וונה על-תנאי. בגין מגע טיעוני של המערער, מצא בית המשפט המחוזי להקל "במידת מה" במשך המאסר בפועל על רקע העובדה שהנסיבות הזמניה על-ידי אחר שלא נחקר ולא ננקטו נגדו היליכם פליליים, ולאחר שבית המשפט המഴוי התרשם כי המשטרת וגורמי התביעה לא פעלו בשקידה הנדרשת מהם לאיתור אותו אחר. משך קצר עונש המאסר בפועל ל-20 חודשים מאסר, ללא שינוי ברכיבים האחרים.

פסק דין שהוגשו ע"י ב"כ הנאשם:

עפ"ג (ו"מ) 24762-01-16 מדינת ישראל נ' נסימ אל זיר (16.6.16, להלן: עניין אל זיר). המשיב הורשע בצרוף שני אישומים. באחד הסיע במכוניתו 5/Shוהים בלתי חוקיים כנגד תמורה עתידית בסך 150 ₪, ועקב רכב על פס הפרדה (נהיגה פוחצת). באישום שני הסיע 14/Shוהים בלתי חוקיים בהתאם להזמנה מראש. בית משפט השלום נדון לשלי"צ בהיקף 300 שעות, מסירים על-תנאי, קנס וצו מבוחן לשנה. ערעור המדינה נדחה. בית המשפט המഴוי עמד על קר ש"לכורה, הצדק עם המדינה בטענותיה כנגד קולות העונש. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שההעירות בוצעו בשנת 2011 ואילו כתוב האישום הוגש רק בתחילת שנת 2014, ככלומר כhalbוף כמעט שלוש שנים, בנסיבות בהן ניתן היה להגיש כתב אישום באופן מיידי, ולכל היותר, עקב עומס, בחלו"ף חדשניים בודדים... במהלך תקופת זו המשיב עבר שניי ממשמעותי בחו"יו, עבר תהליך שיקום מוצלח, הקים משפחה ונראה כי החלטת בית משפט קמא לפיה באופן חריג ניתן שלא להטיל על המשיב מאסר בפועל, בין היתר על מנת שלא להסיטו מהמסלול החובי עליו עלה, הנה סבירה" (הדגשה במקור).

ת"פ (טבריה) 19-02-20163 מדינת ישראל נ' שקידרת (16.7.19). הנאשם הורשע בהסתע 41/Shוהים לא חוקיים ובניהול/ארגון שירותים הסעה שלא כדין. מדובר בניו של אחר תיאום מריאש הסיע את השוהים הלא חוקיים באוטובוס לאתר הנושא "חמת גדר" ברמת הגולן כנגד תשלום בסך 250 ₪ מכל נוסע, אף מכר להם כרטיסי כניסה לאתרים תשלום 90 ₪ לאדם. בית המשפטקבע מתחם בין 3 חודשים מאסר שניין לרצות בעבודות שירות לבן שנת מאסר בפועל, וגורר את עונשו של הנאשם ל-8 חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילת רישון הנהיגה למשך שנה בפועל ופסילה על תנאי, קנס בסך 52,000 ₪ או 180 ימי מאסר תMORETO.

ת"פ (ת"א) 14-08-6303 מדינת ישראל נ' אלתית (13.4.16). הנאשם הורשע בהסתע 11/Shוהים בלתי חוקיים במהלך תקופת בת חודש וממחזה. בהתאם להסדר בין הצדדים הורשע הנאשם בעבירה של הסעת תושב זר השואה בישראל שלא כדין, ללא נסיבות מחמירויות. עוד הוסכם כי התביעה תגביל עצמה בעונש ל-4 חודשים מאסר בעבודות שירות. ההגנה טענה באופן חופשי. בית המשפט כיבד את ההסדר לאחר התלבטות, וגורר את עונשו של הנאשם בהתאם לעתירת המאשימה.

ת"פ (רמלה) 14-07-21753 משטרת ישראל נ' אבו עסב (21.9.15). הנאשם הורשע בשני כתבי אישום. אחד - בהסתע שישה/Shוהים בלתי חוקיים, מתוכם שניים בתא המטען של הרכב. השני, הסעת 19/Shוהים בלתי חוקיים ברכב המועד להסתע 13/Nוסעים, חלקם ישבו על רצפת הרכב, לאחר שסוכם על קבלת תשלום בסך 300 ₪, וכל זאת כשהנאשם לא החזיק ברישון מתאים לסוג הרכב בו נהג. נקבעו מתחמי עונש נפרדים. בתיק האחד - בין חודש מאסר בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל, ובתיק השני - בין 5 חודשים מאסר בעבודות שירות לבין 13 חודשים מאסר

בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, קנס בסך 5,000 ₪, 3 חודשים פסילת רישון הנהגה בפועל, פסילה על-תנאי, וצו מבחן למשך שנה.

ת"פ (כפ"ס) 22110-09-10 מדינת ישראל נ' זיאדת (3.3.16). הנאשם הורשע בניסיון הסעה שלא כדין של 55 תושבי הרשות הפלסטינית, מתוכם 52 לא אשרת כניסה או שהייה בישראל. בית המשפט קבע מתחם בין 19-21 חודשים מאסר בעבודות השירות עד חלוף 5.5 שנים ממועד ביצוע העבירה, תקופת מהלכה "נגרמו לנאשם ובני משפחתו נזקים לא מבוטלים". דיןו של הנאשם נגזר ל-4 חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסר על-תנאי, פסילת רישון הנהגה על-תנאי והתחייבות כספית.

ת"פ (רמליה) 13-09-20059 מדינת ישראל נ' נאצר (9.4.14). הנאשם הורשע בהסתעת 15 שוהים בלתי חוקיים ברכב המתאים להסעה של עד 13 נוסעים, כנגד תמורתה מיועדת בין 40-50 ₪ לנוסע. בית המשפט קבע מתחם בין 2-10 חודשים מאסר בעבודות השירות, מאסר על-תנאי, פסילת רישון הנהגה בפועל למשך 5 חודשים, פסילה על-תנאי וקנס בסך 5,000 ₪.

ת"פ (ו"מ) 8865-11-10 מדינת ישראל נ' סנדוקה (30.1.13). הנאשם הורשע בהסתעת 22 שוהים בלתי חוקיים בתמורה לתשלום בסך 1,000 ₪. נקבע מתחם "בין 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, במקרים בהם מתקיימות נסיבות חריגות ויצאות דופן לקולא, ובין 18 חודשים מאסר בעבודות השירות". עונשו של הנאשם נגזר ל-6 חודשים מאסר בעבודות השירות, מאסר על-תנאי ופסילת רישון הנהגה למשך 3 חודשים.

ת"פ (ו"מ) 11-04-3806 מדינת ישראל נ' רازם (10.7.12). הסעת 23 שוהים בלתי חוקיים. הנאשם נדון ל-6 חודשים מאסר בעבודות השירות, מאסר על-תנאי וקנס בסך 5,000 ₪.

11. סקירה זריזה של פסקי הדין שהגיבו החלטה כי ההגנה בעיקר ביצעה עבודה מקיפה בהביבה מספר רב של החלטות, אלא שכולם כמעט אחת (ת"פ 19-02-20163-707), ניתנו לפני תיקון מס' 29, ממשען, לפני החמרה الأخيرة שביצע המחוקק, אשר מדגישה וממחישה את הצורך להחמיר בענישה בעבורות של הסעת כמות גדולה של שוהים בלתי חוקיים (שלושה ומעלה). אם להיות מדייקים יותר, מרבית פסקי דין שהגיבה ההגנה ניתנו לפני שנים לא מעטות. עוד ניתן לראות כי המאשימה הציגה פסק דין אחד בלבד בבית המשפט העליון (ענין חמדי), אשר ניתן לפני תיקון מס' 29, ופסק דין אחד של בית המשפט המחויזי (ענין סביתאן), ואילו ההגנה הציגה פסק דין יחיד של בית המשפט המחויזי (ענין אל זיר), והיתרה של בתים משפט השלום.

למעשה, ענין סביתאן הוא פסק דין היחיד של ערכאת הערעור (בית המשפט המחויזי מרכז-lod) אשר ניתן לאחר תיקון מס' 29, ומשכך הוא הרלוונטי ביותר לעניינו. בית המשפט הדגיש (שם), כי ההחלטה בעונשו של המערער ניתנה אך ורק על רקע מחדרן של המאשימה והמשטרת באיתור הגורמים שהזמינים את הנסיעה, ממשען, במצבם רגיל לא היה מקום להתערב בעונש המאסר בעבורן בין השנתיים שנגזר על המערער בגין הסעה יחידה של 41 שוהים בלתי חוקיים. ענין אל זיר (בית המשפט המחויזי ו"מ) ניתן עבורתיקון מס' 29, וגם אז הבהיר בית המשפט כי ברגע היה

מקום לגזר על הנאשם עונש מאסר מוחשי, אלא שהמערערת חדלה בהגישה כתוב אישום כשלוש שנים לאחר מועד ביצוע העבירות, זאת חלף הגשתו בהליך מהיר, כשבפרק זמן זה שינה המשיב את מצבו והשתקם.

29. אוסף ואפנה לרע"פ 16/3901 נ' מדינת ישראל (5.6.16), אשר ניתן אף הוא לפני תיקון מס' 29 המבקש הורשע בתיק העיקרי בהסתעט 34 שוהים בלתי חוקיים ובנוגה ללא פוליטט ביטוח. כן הורשע בשני כתבי אישום שצירף, האחד בהסתעט 4 שוהים לא חוקיים ובנוגה ללא רישיון וביתוח, והאחר בהפרת תנאי מעצר בית ובנוגה בפסילה, ללא רישיון וביתוח. בית משפט השלום קבע בתיק העיקרי מתחם עונש בין 7-18 חודשים מאסר בפועל, בתיק המצורף הראשון בין 2-10 חודשים מאסר בפועל, ובתיק המצורף השני בין מאסר על-תנאי לבין 6 חודשים מאסר, וגזר את עונשו של המבקש ל-9 חודשים מאסר בפועל, מהם שמונה בגין התיק העיקרי, מאסרים על-תנאי, פסילת רישיון הנוגה בפועל במשך שנה, פסילה על-תנאי, וקנס בסך 5,000 ₪. בית המשפט המחויז קיבל את ערעור המדינה, ומוביל למצות את הדיון עם המבקש, החמיר בעונש המאסר בפועל לכדי 15 חודשים. הבקשה לרשויות ערעור נדחתה, תוך שבית המשפט העליון קבע כי "נכח דעתך, כי עונשו של המבקש אכן אינו סוטה ממדיניות העונשה המקובלת והראוייה בעבירות דומות". ואם כך הדבר לפני שהמחוקק אמר את דבריו בתיקון מס' 29, קל וחומר לאחר התקון.

12. אזכיר מושכלות יסוד, לפייהן בקביעת מתחם העונש על בית המשפט ליתן דעתו למידניות העונשה הנוגה, אך לבתח איננו מחויב לאמצה במלואה, ולעולם על בית המשפט לשקל בקביעת המתחם, בין השאר, את הצורך בחומרת בעונשה. עביננו נתתי דעתך לצורך בחומרה, בין השאר, בשל התగבורות הפיגועים שנעשים לרוב על ידי שוהים בלתי חוקיים, כאשר קיבלו סיוע כדי להיכנס לתוככי שטח מדינת ישראל, תופעה מצערת שאנו עדים להטעצמותה בשנים האחרונות. הוראות המחוקק שקרה להחמיר בעונשה בעבירות ממין אלו שביצעו הנאשם, מאיירות את דרכו של בית המשפט, ומהוות משום תמרור מובהק ובעל משקל רב בקביעת המתחם. בית המשפט העליון שב והבהיר כי עבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים, העסיקתם והלנתם, חמורות לאין שיעור מהעבירה שמבצעים שוהים בלתי חוקיים בעצם כניסה לישראל, ובהתאם ראותם עבירות אלו לעונשה מחמורה במידה ניכרת מהעונשים שנגזרים על השוהים הללו חוקיים. ראו ע"פ 61/15 מונטסן נ' מדינת ישראל (2.4.15):

"בית משפט זה חזר ואמר, כי חתמאם של המסייעים גדול מחותמאם של השוהים הבלתי חוקיים, שכן הראשונים חוטאים ומחטיאים את הרבים... וכן, אדם המסייע רכב עמוס בשוהים בלתי חוקיים פוגע בבטחון המדינה, ומסיע ביצירת תשתיות לפעולות חבלנית (רע"פ 3674/04 סאלם נ' מדינת ישראל, פס' 12 לפסק דין של המשנה לנשיא חישון (2006)); ונזכר כי גם אם אין בכוונת המסייע לגרום נזק בטחוני, לעומת אינו יכול לדעת בודאות מי כל נושא, ומה זומם מי מהם. זאת בנוסף לסיכון התעבורי הכרוך בהסתעט 23 אנשים ברכב שאינו ערוף לכך" (פסקה י').

13. לאחר שנתי דעתך לנסיבות ביצוע העבירה, למידניות העונשה הנוגה ולכל השיקולים עליהם עמדתי לעיל, מצאתи לאמץ את מתחם העונש לו עטרה המאשימה, קרי, בין 12-28 חודשים מאסר בפועל לכל אחד מן האישומים.

גזרת העונש המתואים לנ羞

14. המחלוקת העיקרית בין הצדדים בקביעת העונש נוגעת לשאלת האם ראוי לחרוג לקולה מן המתחם, כבקשת ההגנה, שמא למקמו בתחום הפתיחה, כבקשת המאשימה. דומני כי המאשימה הלהה כברת דרך לקרה הנאם, אשר ביצע את מעשיו מסכני החיים כשתיים בלבד לאחר שזכה לאמונו של בית המשפט, שמצא לאפשר סיום הליך פלילי קודם ללא הרשעה בדיון. בשובו לדרכו הרעה (גם אם בעבירות אחרות) מעל הנאם באמונו של בית המשפט. מכאן, ניתן היה לצפות כי המאשימה תעתר למקם את הנאם במקום גבוה יותר בתחום המתחם, וניכר כי זו נתנה בעמדתה העונשית משקל נכבד לשיקולים אחרים לטובתו, עליהם עומד עתה.

הנאם ביקש מבית המשפט להתחשב בתהילך השיקום שעבר, בהתאם להמלוצותיהם של שירות המבחן וד"ר תמייר. אומר בזהירות כי ספק בעיני האם מדובר ב"שיקום" כהגדרתו בפסיכיה, ומילא אינני סבור כי יש בתהילך שעבר הנאם כדי להצדיק חריגה לקולה מן המתחמים. אכן, הנאם השתתף במפגשים פרטניים וקובוצתיים, שיתף מעולמו הפנימי, וניתן להניח כי אף נתרם מכך ורכש כלים שישוovo בידו בהמשך הדרכו. אלא שבכך לא סגי. לעולם על בית המשפט לבחון את נקודת הפתיחה של הנאם, קרי, את הרקע שלו, את מצבו ואת נסיבותיו עבר לביצוע העבירות. הבירור מגלה שלא כצעקה. אמנם, הנאם החל את חייו מנקודת פתיחה נמנעה, ובסתוכן להתדרדר לחים עבריניים. הוא גדל בעוני - אמרו למפרנסת ייחידה במשך שנים רבות בהן ריצה אביו עונש מאסר; במצבה פיזית ומנטלית - לאחר חזרת האב לבתו הוא נקט אלימות כלפי הנאם ואחיו. למרות זאת, הנאם התפתח באופן נורטטיבי; אמרו סייפה לו מעטפת מחבקת ואוהבת; הוא עצם התגלה כadam בוגר וחוזץ, הצליח להשלים 12 שנות לימוד בצד יציאתו לעבודה וסיווע בפרנסת המשפחה; בהמשך הקים הנאם חברה להיסעים, הגדיל ופיתח אותה, עד שלפני תקופת הקורונה החזיקה החברה 8 אוטובוסים, ובהתאם עובדים שכירים - נהגים ועובדיו מנהלה, ודאג לפרנסתו שלו ושל משפחתו המורחבת, לצד פרנסתם של עובדי החברה ומשפחותיהם. הנאם בן 50 - adam בוגר ומיושב בדעתו, נעדר הרשות קודמות, ולחובתו הליך יחיד שהסתיים ללא הרשעה בגין עבירות תקיפה. בהינתן נתונים אלו, ולאחר העובדה שאין מדובר למי שנרג לצורך אלכוהול או סמים, ולא היה מעורב בהימורים, סבורני כי מלכתחילה לא היה צורך של ממש להפנות את הנאם לקבלת תסוקיר, לבטח על רקע העומס הבלתי נסבל בו שרווי שירות המבחן, שראו כי משאבי יופנו לנאים בעלי נסיבות נזקקות מובהקות. ברם, משהסדר הטיעון הוגג כפי שהוזג, קיבלתי את עתירתם המשותפת של הצדדים, והפניתי את הנאם לקבלת תסוקיר.

להסרת ספק, בית המשפט מכיר, כמובן, בתועלת שהפיק הנאם מהקשר הטיפולי בין לבן שירות המבחן והעו"ס במרכז, אלא שלשיתי, אין מדובר ב"שיקום", כי אם בטיפול מיטיב, אשר לבטח איננו נכנס בגדרי אותם מקרים חריגים המצדיקים סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם. ראו ע"פ 7757/21 מרזוקי נ' מדינת ישראל (24.5.22, פס' (23

אמנם, סעיף 40(א) לחוק העונשין מאפשר לביית המשפט, במקרים המתאים, לחרוג ממתחם העונשה אם "מצא כי הנאם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". יש בסעיף זה כדי לבטא את עמדת החוקן שלפיה, במקרים המתאים לכך, יש לתת מעמד בכורה לשיקול השיקומי על פני עיקנון ההלימה, הוא העיקנון המנחה בסוגיות העונשה. ברם, כפי שעה בבירור מהוראות החוק, לא בכל מקרה שבו תהילך טיפול מתקדם בכיוון חיובי, יש להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף 40 לחוק העונשין, שאחרת בא החירג ומרוקן את הכלל מתוכן (ראו: ע"פ 126/22 מדינת ישראל

נ' פלוני, פסקה 16 (27.4.2022); ראו גם: דברי הסבר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 92) (הבנייה שיקול הדעת השיפוטי בענישה), התשס"ו-2006, ה"ח 241, 7-448). ואכן, בפסקה נקבע כי יש לניקوت זהירות רבה בהפעלת סעיף 40 לחוק העונשין, וכי סטייה ממתחם העונישה תיעשה אך במקרים חריגים ובמשורה, מקום בו סיכון שיקום מובהקים מצדיקים זאת (ראו: ע"פ 1229/19 סלומינסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (1.7.2019)). על מנת להעיר את סיכון השיקום יש לשיקול, בין היתר, את "המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיוקציית לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרכ החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה" (ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל, פסקה 24 (18.4.2018))).

15. משמצאיי כי אין מקום לחרוג לקולה מן המתחם, ומההמASHIMA בהגינותה (כי הרבה) עתרה למקם את עונשו של הנאשם בחתימתו של המתחם, אין מקום להרחבה יתרה באשר לניסיות שאין קשרות ביצוע העבירה. אסתפק בכך שנתי דעתו למכלול טענות ההגנה, לרבות דבריו של הנאשם לפניי. ברי כי זקפתו לזכותו של הנאשם את הodium, נתילת האחריות, הבעת החרטה, השתתפותו בהליך הטיפולי, מהלך חייו הנורומי בייעරו, וחווות דעתם של הגורמים הטיפוליים. אשר לעמדתם של האחרנים, זו נשלחה כמובן, אך לעולם בית המשפט הוא שראה את התמונה הכלולית, ומשמצאיי שלא לחרוג ממתחמי העונש הרואים, ברי כי לא ניתן לאפשר את ריצוי עונש המאסר שייגזר בדרך של עבודות Shirot. עוד באותו הקשר, טענת ההגנה לפיה שליחתו של הנאשם אל בין כותלי בית האסורים פגעה בסיכון שיקומו, מוקשית בעניין. משמצאיו כי מדובר באדם שבמישר מרבית חייו הבוגרים השכיל לפעול בחוק ובאופן נורומי, אין זה סביר להניח כי ריצוי עונש מאסר, גם אם ממושך, ידרדר אותו לעולם העברייני.

באשר לרכיבי העונש הנוספים - גם כאן אמר המחוקק את דברו, כשהקבע קנס מצערו בסך 10,000 ₪ בצד כל אחד ממעשי העבירה בהם הורשע הנאשם (סעיף 12א(ג)(4) לחוק הכנסה לישראל). הוראת שעה זו פקעה אמן, אך שיקול הדעת לבתוח נתון בבית המשפט, ובاهיעדר נסיבות מיוחדות, איני רואה מקום לסתות מהקו המנחה, בפרט כשמדובר בעבירות שבוצעו ממיניהם כלכליים גרידא, ואשר נועד למלא את כיסו של הנאשם על חשבון הסיכון המשמעותי לפגיעה בביטחון הציבור, בראיותו, ואףלו חייו. המצוקה הכלכלית שעמדה ברקע למעשיו של הנאשם, אין בה כדי להצדיק הקלה כלשהי בעונש. אשר למצבו כוים, דומני שדי בדבריו של עד ההגנה מר עמאра, אשר מועסק על-ידי הנאשם, כדי ללמדו שהחברה משגנת. הנאשם מחזק צי רכב משמעותי, לפחות עשרה כלי רכב (ויתר מאשר בתקופה שקדמה לביצוע העבירות), מרביתם אוטובוסים, 10 נהגים, וצוות מנהלי בהתאם. גם מכתביו הממליצה שהציגו הנאשם מלמדים על כך שהוא מצליח בעסקי. האסמכתא בדבר עיקול בגין חוב צעום לרשותו המס (יחסית להיקף עסקיו של הנאשם), לבתוח אינה מבססת טענה בדבר מצוקה כלכלית שיש בה כדי למנוע ממנו את יכולת לעמוד בתשלום הקנס שיותה עליו. עוד בהקשר זה, דומה שחсад עשתה המASHIMA עם הנאשם, כשנמנעה מלהאישים גם את החברה שבבעלותו וניהולו, אשר באמצעות שני אוטובוסים השייכים לה ביצעה הנאשם את העבירות.

אשר לרשון הנהיגה - בעבירה "רגלה" של הסעת שוהה בלתי חוקי, בית המשפט רשאי לפסול את רישיונו של הנאשם לתקופה שאינה עולה על שישה חודשים. כשמדובר בעבירה בנסיבות חמירות, כבעניינו, ניתן להורות על פסילת הרישון לתקופה שאינה עולה על שניםים. למשל, גם ברכיב זה סבור המחוקק כי יש להחמיר בעונשם של גורמים המריהבים עווז להסיע כמות גדולה של שוהים בלתי חוקיים. הנאשם חזר על מעשיו, ובשני המקרים עשה שימוש פסול

באוטובוסים השיכים לחברת שבבעלותו, תוך ניצול לרעה של רישיון הנהיגה אשר ניתן לו על-ידי מדינת ישראל. טענת הנאשם כי "פגע בעסקי", לבטח איננה שיקול מספק כנגד הצורך בפסילת רישיון הנהיגה. בנוסף כי מדובר של מר עצמאלה, עולה כי הנאשם יכול להעסיק מנהל מקצועי שכיר בעל רישיון נהיגה לאוטובוס, באופן שיקטן את הסיכון לפגיעה משמעותית בעסקיו כתוצאה מפסילת רישיונו.

בטרם סיום אdegish, כי במסגרת השיקולים לעונש נתתי דעתך להשלכותיו האישיות והסביבתיות של העונש שייגזר על הנאשם - מדובר בין חמישים שעתיים להיכנס לראונדה בחיו בין כותלי בית הסוהר; משפטו (הגרענית והמורחבת) לבטח תייפגע כלכלית ומנטלית; החברה שבבעלותו וניהולו עלולה להיפגע; וכן גם עובדיה ובני משפחותיהם. אוסיף כי בגזירת הדין לחייב חשבון את פרקי הזמן בהם הנאשם היה נתון בתנאים מוגבלים (חלופת מעצר בלבד), ואת תקופות הפסילה המנהלית (90 ימים במצטבר).

. 16. לאחר כל אלה, החלטתי לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 20 חודשים מאסר בפועל.
- ב. 6 חודשים מאסר אותם לא יריצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה על חוק הכנסת לישראל.
- ג. קנס בסך 30,000 ₪ או 4 חודשים מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-6 תשלוםmons חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.1.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולםizia מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.
- ד. אני פוסל את הנאשם מלקביל ומלהחזיק רישיון נהיגה (מכל סוג) לתקופה של 10 חודשים. הנאשם יקבע את רישיון הנהיגה שלו בנסיבות בית המשפט.
- ה. הנאשם יפסל מלקביל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שנה, ואולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים ממועד שחרורו ממאסר עבירה על חוק הכנסת לישראל או נהיגה בפסילה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מיום

ניטן היום, י"ד חשוון תשפ"ג, 08 נובמבר 2022, במעמד הצדדים.

הנסיבות תעבור עותק מגזר הדין לשירות המבחן.